Ex litteris. Inter baptizatū ⁊ filiū baptizātiſ oꝛiť cognatio ſpūalis īpediens ⁊ dirimens mr̄imoniū īter eos ꝯ̄trahendū. Diuidiť ī duas ptes. In pͥma iudicuȝ cōſultatio. In ſcd̄a mādatū.ibi mādam⁹. ¶ Caſus lr̄alis. Quedā mulier.m.noīe corā officiali cantuarieñ. archiepi petijt q̄ndā.a.noīe ī maritū dicens ſe affidatā ab ipo ⁊ carnaliter cognitā.ad h̄.pbādū īduxit teſtes.publicatis atteſtationib⁹ p q̄s mulieris ītentio.pbata erat dcūs a. excipiendo.pposuit.q ⁊ eā h̄ře ñ poterat ī vxoꝛeȝ.p eo q pr̄ eiuſdē mulieris q ſacerdos fuerat ipȝ baptizauit.ſȝ ñ obſtāte huiuſmōi exceptiōe tulit diffinitiuā ſentētiaȝ .p mr̄ionio ꝯtra ipȝ a.qui ad ſe.ap.appellauit.mādat pa.q.ſi ē ita:eūdē a. iudex ab īpetitiōe mulieris abſoluat.eidē ſup hoc ſilētiū īponēdo Ber. ¶ Nō pͥo q ſacerdos baptizās lȝ hoc faciat ex debito officij: nihilōmus efficiť pr̄ ſpūalis baptizati.⁊ idē ī monacho baptizāte:vt nō glo.ī.c.puenit.xviij.q.ij.⁊ ī.c.oēs.xxx.q.j.⁊ p hūc actuȝ baptizandi oꝛiť hec cognatio ſpūalis in oīb⁹ ⁊ per oīa ſicut oꝛiť ex pſona leuātis ſeu tenētis ī baptiſmo vt ī.c.j.ſ.e.li.vj. ¶ Nō ex hoc ⁊ ex tex.ar.opti.⁊ quaſi expſſuȝ.qꝛ cognatio ſpūalis extēdiť ēt ad illegitimos filios.nā h̄ iſta mulier erat filia ſacerdotis q baptizauerat iuuenē:⁊ nihilomin⁹ iter iuuenē ⁊ eā fuit oꝛta cognatio ſpūalis.q̄ poterat appellari fraternitas ⁊ ſoꝛoꝛitas.erāt.n.ſoꝛoꝛ ⁊ frať ſpūalr̄ de quo vide qd̄ nō.p gl.xxx q.iij.ī ſū. Et nō q h̄ ēt extēdiť ad ſpurios filios vt h̄ pȝ ī filia ſacerdotis.lȝ tex.poſſit ēt ītelligi de filia legitīa vt nata añ clericatū. Sȝ pͥmū dcm̄ cōiter teneť.vt nōt gl.ī ſū.pdcā ⁊.j.ti.pxi.c.i.⁊ doc.ſ.e.martin⁹.⁊ tacite ſētiūt h̄. ¶ Nō q corā vicario epi pōt agitari cā mr̄imonialis:qd̄ nō.p litatione.c.accedētib⁹ de excel.pla.⁊ eoꝝ q̄ nō.j.de cōſan.⁊ affi.c.i. ¶ Ulꝛio nō q exceptio pemptoꝛia pōt opponi ⁊.pbari p⁹ publicatione atteſtationū.cōcoꝛ.c.finē.⁊.c.put ḋ do.⁊ cōtu.qd̄ ītellige vt plene dixi ī.c.i.de oꝛ.cog. ¶ In gl.i.ibi ſȝ h̄ nō iueniebať.phibitū.hodie vō ē tex.ſatis clar⁹ ī.c.i.j.e.li.vi.⁊ foꝛte vt dicūt doc.dubitauit iſte vicari⁹ qꝛ ſacerdos ex debito officij baptizauit ſȝ ñ aio ꝯ̄hēdi iſtā ꝯpaternitatē ſeu cognationē ſpūalē. Sȝ iſto nō ob.ꝯ̄riū h̄ decidiť nā ex quo eū efficit xp̄ianū.effect⁹ ē pr̄ illi⁹ ſpūalis.velit ḡ nolit pr̄ ē.ſic dicim⁹ ī pr̄e carnali vbi ꝯſiderať fcm̄ ⁊ ñ volūtas ſeu.ppoſitū facit.c.oēs.xxx.q.i. ¶ Et ī ſi.gl.hodie.pbať cōcluſio gl.ī.c.ſi.j.e.li.vi.vbi dr̄ q h̄ cognatio ſpūalis ſolū ꝯ̄hiť ī ſacramēto baptiſmatis ⁊ ꝯfirmatiōis.vñ p penitētiā h̄ñ efficiť fili⁹ ſpūalis ſacerdotis.ſȝ ñ oꝛiť cognatio impediēs ⁊ dirimēs mr̄imoniū.⁊ q̄ pdcā ſūt de baptiſmate.pcedūt ēt ī laico q baptizaret ī neceſſitate.qꝛ iura loquūť indiſticte ī baptiſmate. Nā ſi laic⁹ leuāť ſeu tenēs ī baptiſmate.ꝯ̄hit iſtā cognationē ſpūalē.foꝛti⁹ idē dicēdū ī laico baptizāte.⁊ idē dicit ſi mulier baptizaret tp̄e neceſſitatis.qꝛ nō ē ðr̄ia iter maſculū ⁊ feminā quo ad iſtā cognationē ſpūalē vt in.c.ſi.j.e.ti.li.vi.⁊ in.c.veniens.ſ.co.

¶ De cognatiōe legali. Rubꝛica.

Uiſo de cognatōe ſpūali merito ſubijciť de cognatōe legali ⁊ vide ad māȝ h⁹ ti.tex.cū gl.xxx.q.iij.c.i.⁊ ī.c.p adoptionē. Et dic q adoptio legalis ē q̄dā.ppīqtas a lege inducta p quā efficiť qs fili⁹ vel nepos.vel deinceps ſeu frať vel affinis q ñ ē nāȝ imitās.l.adoptōes.ff.de adop. Et q̄liter ꝯ̄hiť iſta adoptio dic vt ī gl.c.ſe. Et nō ex rubꝛo iuncto nigro q lex ciuilis q̄ñqȝ īducit īpedimētū h̄ile ad īpediendū ⁊ dirimēdū mr̄imoniū.ſȝ puto h̄.pcedere ñ ex diſpōne iuris ciuilis ſȝ ex ſpāli appꝛobatōe eccl̄ie.vñ ius ciuile.phibet mr̄imoniū iter pupillā ⁊ tutoꝛē.⁊ iter ſenatoꝛē ⁊ ſubditū ſeu rectoꝛē.puīcie ſeu.puīcialē nihilomin⁹ de iure canonico tȝ iter iſtos mr̄imoniū.qꝛ ius canonicū ſpecifice illas leges nō appꝛobauit.ad h̄ vide ho.gl.xxx.q.iij.i.c.i.⁊ p hoſt.ī.c.pe.⁊ vl.ḋ ſcd̄is nup. Ab.

Si qua. Inter.adoptatū ⁊ filiū adoptātiſ nō pōt durāte adoptōne ꝯſiſtere mr̄imoniū.⁊ ñ diuidiť. ¶ Caſus lr̄alis. Pr̄ meus adoptauit ſibi aliq̄ȝ ī filiā.q̄rebať an ego poſſiȝ illā recipe ī vxoꝛē. Dicit nyco.q q̄ȝdiu durat adoptio īter me ⁊ illaȝ mr̄imoniū cōſiſtere ñ pt. Ber. ¶ Nō p̄ q p adoptionē legitīe fcāȝ oꝛiť.ppīqtas ſeu cognatio.nedū īter pr̄eȝ adoptātē ⁊ adoptatū.ſȝ ēt īter adoptatū ⁊ filios adoptātis.h̄ tñ cognatio reſpectu filioꝛū ñ durat niſi durāte adoptiōe.ſiqs ḡ vult filiuȝ ſuū naturalē tradere ī virū filie adoptiue:remediuȝ ē vt emācipet filiā adoptiuā.ita dicit tex.ī.c.p adoptionē.xxx.q.iij. ¶ Sȝ h̄ q̄ro de duob⁹.pͥmo pōe q citra ſolēnitatē legalē aliquis corā vicinis ſeu hōeſtis viris recipiat aliqueȝ ī filiū.nūqd ex iſta adoptiōe īpediať mr̄imoniū.put h̄ dr̄.⁊ nūqd iſte fili⁹ acquirat iura filij legitimi adoptati. Hoſt.tȝ h̄ q nō qd̄ h̄ñ nōbis.qm̄ nō ſeruata foꝛma coꝛruit ex toto iſte act⁹. Foꝛma.n.dat eē rei.⁊ ꝯſeruat eā ī eē vt ī.c.tua.ſ.de ſpō.⁊.c.qꝛ pp de elec..p h̄ tex.ī.l.nō nudis.⁊.l.ñ eptis C.de.pba.dȝ.n.adoptio fieri corā magr̄atu..put h̄r̄ ī gl.i.⁊ dic vt ī ea. ¶ Scd̄o q̄ro nūqd pſbyter poſſit legitīe adoptare. Hoſt.ſētit ſup rubꝛica q ſic.nec ob.iſti.de adop.§.illud.qꝛ loqť ī caſtratis ⁊ ſpadonib⁹ q nāliter gnāre ñ pñt.vñ ſicut ñ pñt h̄ře filios nāles.ita nec adoptiuos.qꝛ iſta cognatio legalis ē īducta ad inſtar nālis.vñ imitať nāȝ īquātū pt.hic ē q niſi qs pcedat adoptatū.xviij.āniſ.⁊ ſic ī plena pubertate nō vȝ adoptio.inſti.de adop.i.§.minoꝛē. ſacerdos vero de facto ⁊ nāliter gnāre pōt..p h̄ allego bonū tex.i.l.ſi pr̄.ff.de adop.vbi dr̄ q pmaxie ſenib⁹ ē īdulgenda h̄ prās adoptādi.vt ī ſolatiū vite eoꝛū poſſint ſibi acquirere filios quos nāliter de facili h̄ře nō pñt. ¶ In glo.ibi alij dicūt.pͥmā partē tenuit Inno.ſȝ opi.ꝯ̄riā q̄ ſeqť tenent cōiter doc.⁊ ſpec.eo.ti.ī pͥn.⁊ ſatis plȝ mihi. Dic ḡ q iter filios naturales adoptātis ⁊ adoptatā nō pōt cōſiſtere matrimoniū.q̄ȝq̄ȝ adoptata nō trāſiuerit ī ptāteȝ adoptātis.qꝛ nihilomin⁹ familia ē durāte iſta adopiōe. Et ī ſi.gl.nō iſtā gl.q̄ vr̄ ſeq opi. Hugo.vt iſtud īpedimētū cognatiōis legalis nō ſolū īpediat ſȝ ēt dirimat.⁊ hāc opi.tȝ io.de lig.⁊ ſatis mihi plȝ p iſtū tex.cū dicit q adoptiōe durāte nuptie ñ pñ̄riter iſtos cōſiſtere.q̄ verba clare īnuūt q mr̄imoniuȝ ḋ fcō ꝯ̄ctū ſit nullū.ad idem.c.i.⁊.c.p adoptōeȝ.xxx.q.iij.⁊ iſti.de nup.§.ſȝ ſiqua.lȝ ſpe.tenuerit pͥmā opi.⁊ vr̄ ibi ſeq io.an.eo.ti.ī pͥn. Fūdamētū ſuū ē.qꝛ ſi mr̄imonium ſeparet̄ ſepatio eēt fruſtratoꝛia.cū fcā diſſolutiōe p emācipationē ſtati poſſit ꝯ̄here mr̄imoniū. Sȝ h̄ imaginatio mihi ñ plȝ.qꝛ ſatis ē īpedimētuȝ exiſtere āte emācipationem Itē ſatiſfaciēduȝ ē iuri vt ī ſimili ē ho.tex.cuȝ gl.ī cle.i.de ſup.ne.pla. Itē ſatis ē h̄ īpedimētuȝ poſſe eē ppetuuȝ.idē enī iuris ē de eo qd̄ ē ppetuuȝ qd̄ de eo qd̄ pōt eē ppetuuȝ vt ī.l.iuriſpitos.ff.de excu.tu.⁊ nō gl.ī cle.⁊ ſi pͥncipalis ḋ reſcrip. ¶ Ulꝛio nō ex iſta gl.q fili⁹ illegitim⁹ nō pt ꝯ̄here mr̄imoniuȝ cuȝ filia ſpirituali pr̄is ſui.dixi lati⁹.ſ.ti.pce.⁊ ideȝ ſentiunt h̄ doc.reſpectu filie adoptiue.vt queadmōȝ filius illegitimus nō pōt cōtrahere cuȝ ſoꝛoꝛe carnali legitima vel cum alia cōſanguinea.vt in.c.per tuas ḋ pꝛobati.ita nec cum filia adoptiua. Abbas.

¶ De eo q cognouit ꝯſāguineā vxoꝛis ſue Rubꝛica.

Uiſo de cognatōe ſpūali ⁊ legali.de carnali vidēduȝ reſtat. Sed qꝛ ex copula h̄ita cuȝ ꝯſāguinea vxoꝛis oꝛiť affinitatis cognatio.de q̄ poterat dubitari vtꝝ dirimeret vel īpediret mr̄imonium.iō ſubijciť hec rubꝛica.⁊ v̄tus totius ti.cōſiſtit ī hoc q affinitas ꝯ̄cta ex copula cuȝ ꝯſanguinea vxoꝛis ñ dirimit mr̄imoniuȝ pͥus ꝯ̄cuȝ.ſed ſoluit ſpōſalia de futuro. Itē puat facultate ꝯ̄hendi mr̄imoniuȝ ⁊ exactōe debiti ī vxoꝛe h̄ita.vt patebit ī.pſecutiōe ti.

Si quis cum Affinitas ſuperueniens.poſt matrimoniuȝ ꝯ̄cuȝ nō ſoluit mr̄imoniuȝ.ſȝ exactioneȝ ḋbiti īpedit.⁊ crimē īceſt⁹ īhibitat quo ad mr̄imoniū ꝯ̄hēdū.p̄ poniť thema.ex quo triplex eliciť qd̄.2⁹ ſoluit ibi nec. ¶ Nō p̄ duas pčas ꝯmittēns crimen ince

ſtus. pͥma qꝛ ꝑuaṫ facultate exigendi debitū carnale a ꝓpͥa vxoꝛe. ſcd̄a qꝛ ꝑuaṫ facultate ꝯhendi mr̄imoniū. Et iceſtꝰ ꝓprie ꝯmittiṫ cū affinibus. i. cū cōſanguineis vxoris. vel cū ꝓprijs cōſanguineis. vt i. §. cū ergo. xxxv. q. i. ⁊ in. l. inter. ff. de adul. ¶ In glo. i v. ſcienter in fi. ſentiūt tn̄ doc. h̄ q̄ ex copula ignoꝛāter h̄ita oꝛiṫ affinitas. vt i. c. diſcretōez ſ. eo. ñ tn̄ talis copula ē punibilis reſpectu ignoꝛātis. vn̄ ñ ꝑuareṫ facultate exigēdi debitū. nec ihabilitareṫ ad ꝯhēdū mr̄imoniū. ꝓ quo vide bo. tex. i. c. i lectū. xxxiiij. q. ij. ⁊ facit. c. iebꝛiauerūt. xv. q. i. ¶ In glo. fi. ibi teneret mr̄imoniū. ⁊ h̄ ꝓbaṫ. ſ. eo. trāſmiſſe. Et i fi. glo. Sed q̄ro qs poterit diſpēſare. So. ꝙ papa ñ ē dubiū. cū iſtd̄ ſit ipedimētū iuris poſitiui. ad h̄. c. ꝓpoſuit ꝙ cōceſ. ꝓbē. De ep̄o puto. q̄ aut cōmiſſuz ē verū crimē iceſtus. ⁊ ñ pōt diſpēſare. niſi rōne iuuētutis. quo caſu diſpēſare poteriṫ. ꝓ hoc allegat. c. ſi duo in fi. xxxv. q. vi. Aut ñ ē ꝓprie crimē iceſtꝰ. vtputa q̄a cōmiſſuz cū ꝯſanguīea ſpōſe ⁊ tūc poterit ep̄s diſpēſare ēt citra iuuētutē. ſic itelligo. c. ifra ꝓxi. in pn̄. Abbas.

Ueniēs. Affinitas ſupueniēs ēt ꝑ illicitū coitū diſſoluit ſpōſalia de futuro ſʒ ñ mr̄imoniū. ⁊ iceſtuoſus ꝯhere nō pōt. h. d. pͥmo deciſa cōſultatio. ſcd̄o diſtiguēs rn̄ſio ibi i ꝗñiōi. ⁊ ſcd̄ʒ mēbꝛū ibi ceterū. ¶ Caſus l̄ralis. Quidā ꝯxit ſpōſalia de futuro cū q̄dā. tādē iſtigante diabolo mr̄em ſpōſe ſue cognouit. Dū moleſtareṫ vt ma. de pn̄ti. cū ſpōſa cōſumaret ipe noluit donec ſuꝑ h̄ ep̄o ſuo fcm̄ ꝓponeret Ep̄s cōſuluit do. pa. ⁊ ipe rn̄det q̄ ſi mr̄ez ſpōſe cognouit ⁊ ſpōſe carnaliter ñ adheſit. iponēda ē ei pn̄ia paulo maioꝛ quā ꝓ adulterio: ⁊ ea ꝑacta vel ꝑte ipiꝰ ep̄s diſpēſet cū eo vt aliā recipiat ſi voluerit i vxoꝛē. ſi vō ſpōſā coguit āteq̄ʒ mr̄ez vel pꝰ nūq̄ʒ eā vl̄ aliā poterit accipe i vxoꝛē ꝑꝑ iceſtū ſʒ a ſpōſa. ꝓpterea ñ ſepabiṫ. ⁊ i hoc ñ tʒ q̄ dicit nūq̄ʒ eaʒ ſ. ſpōſā p̄t accipe i vxoꝛē Ber. ¶ Nō ꝑ q̄ affinitas ſupueniēs ē maioꝛis potētie q̄ʒ ſpōſalia de futuro. Nā ꝑ affinitatē diſſoluuntur ſpōſalia. Et rō ē. qꝛ ſpōſalia de futuro nihil aliud ſūt q̄ʒ futurarū nuptiarū ꝓmiſſio. vt i. c. nr̄ates. xxx. q. v. ſʒ ꝑ affinitatē ſupueniētē ñ p̄t adipleri illa ꝓmiſſio. cū īter affines nō poſſit cōſiſtere mr̄imoniū. vt i. c. ñ dʒ. ſ. ti. ꝓxi. q̄ rō ceſſat i mr̄imonio iā ꝯcto carnali copula nō cōſummato. iō illud ñ diſſoluiṫ ꝑ affinitatē ſupueniētē. ¶ Nō 2° q̄ cognoſcēs cōſāguineā ſpōſe ihabilitaṫ ad mr̄imoniū ꝯhēdū ēt cū alia. ſed p̄t ſecū de facili diſpēſari vt h̄. Et cū ius ñ reſeruet pape diſpēſationē tacite vʒ ep̄o poteſtatē idulgere iuxta theoꝛicā Inno. i. c. dilectus de tēp. oꝛ. ¶ Itē nō q̄ grauius peccat cognoſcēs cōſanguineā vxoris q̄ʒ cōſāguineā ſpōſe. Nā i pͥmo caſu ñ idulgeṫ diſpēſatio ſaltē ex facilī. vt i. §. ceterū. ſʒ i alio caſu ſic. vt i pn̄. Nā rō diuerſitatis ē. qꝛ cognoſcēs cōſanguineā vxoris ꝓprie cōmittit crimē iceſtus. qm̄ ex copula h̄ita cū vxoꝛe ꝯcta fuit affinitas iter eā ⁊ cōſāguineos vxoris. Sed ex ſpōſalibꝰ ñ ē ꝯcta affinitas cū cōſāguineis ſpōſe ſʒ q̄dā publica hōeſtas. iceſtus āt ꝓprie nō cōmittiṫ niſi cū affinibꝰ vel cōſāguineis. vt i. §. cū ꝗ. xxxvi. q. i. ⁊ facit qd̄. ſ. dicā cuʒ gl. ¶ In gl. i v. paulo maioꝛ. ibi q̄ nupta erat. in hoc glo. diuinat. Itē ſi verū eſſʒ qd̄ ſeqtur i glo. q̄ ille cōmiſiſſet iceſtū cognoſcēdo mr̄em ſpōſe. nō eēt opꝰ ſupplere q̄ mater hēbat maritū. qꝛ crimē iceſtus ē grauiꝰ q̄ʒ adulteriū. vt i. c. adulterij maluʒ. xxxij. q. vij. vn̄ dic meliꝰ q̄ h̄ i pͥmo rn̄ſo ñ itercēſſit ꝓpͤ crimē inceſtus ex quo ſpōſa ñ fuerat cognita. vt. s̄. dixi. ſʒ q̄ſi crimē iceſtus i eo q̄ violauit publice hōeſtatis iuſticiā oꝛtā inter ſe ⁊ mr̄em ſpōſe. ⁊ ꝓ h̄ bn̄ facit. c. duo pueri ſuꝑ de deſpō. ipube. ⁊ qd̄ ibi dixi. ⁊ iō iponiṫ pn̄ia paulo maioꝛ q̄ʒ ꝓ adulterio. nā ſi cōmiſiſſet verū crimē iceſtus. puta qꝛ cognouiſſet cōſāguineā vxoris tūc iponereṫ grauioꝛ pn̄ia ⁊ multo maioꝛ q̄ʒ ꝓ adulterio. qd̄ pʒ ex alio. qꝛ adulteriū ñ ihabilitat ad mr̄imoniū ꝯhēdū vt i. c. ex l̄rarum de eo q̄ dux. i ma. quā pol. ꝑ adul. ſʒ crimē iceſtꝰ ſic. vt. s̄. c. ꝓxi. ¶ In glo. in v. eā. vt clarius itelligas glo. ⁊ tex. oppo. ſi iſte cognouit ſponſaʒ antequam mr̄em. ergo fuit mr̄imoniū cū ſpōſa vt i. c. is q. s̄. de ſpō. qd̄ ñ dʒ diſſolui ꝑ affinitatē ſupueniētē. vt. ſ. c. ti. trāſmiſſe. ⁊. c. fi. cuius ꝯriū inuit tex. in fi. So. metu ꝯrij gl. legit. §. ceterū dupliciter. Primo vt exponaṫ verbū eā ſ. mr̄ez. ſed ſpōſaʒ quā ꝑus cognouerat bene hēbit. Sed iſta lec. ē fugiēda qꝛ eēt idubitabilis. qm̄ ſi nūquā coguiſſʒ ſpōſā. nō p̄t adhuc hr̄e mr̄em obſtāte publice hōeſtatis iuſticia. vt in. c. ſpōſā. de ſpō. fruſtra ꝗ papa ponderaret h̄ ſi ſpōſaʒ cognouerit. Scd̄a lec. gl. ē vt exponaṫ eā. ſ. ſpōſam ⁊ tūc dic q̄ hodie iſte tex. ñ ꝓcederet ꝑ illd̄ qd̄ dixi i ꝯrio. ſʒ euitādū ē iuriū coꝛrectio. ⁊ maxīe i hac ꝯpilatōe ꝑ illud qd̄ hr̄. s̄. i ꝓhemio. Poſt. exponit extoꝛquēdo aliqualiter lītterā. ſed dic ponēdo verā cōcluſionē iuris. q̄ ſi ſpōſā cognouit āteq̄ʒ mr̄em. ſpōſaʒ tenebit i vxoꝛē. ſʒ quo ad facultatē exigēdi debitū dʒ eā nō hr̄e. teneṫ tn̄ ſibi reddere debitū vt ſ. eo. trāſmiſſe. Si vō cognouit ſpōſā poſt q̄ʒ coguit mr̄em non poteſt vnq̄ʒ hr̄e ſpōſā ꝑꝑ affinitatē ſupuenientez vt. s̄. i pn̄. ⁊ ſic pōt exponi illa dictio eā referendo ad ſpōſā ꝓpͤ ⁊ ipꝛoprie. ⁊ ꝑ h̄ ñ variaṫ itellectus iuris. Abbas.

De illo. Nō ſepaṫ mr̄imoniū ad dcm̄ vnius aſſerentis affinitatez iter coniuges ꝓceſſiſſe. pͥmo cōſultatio. ſcd̄o rn̄ſio ibi rn̄demus. ¶ Caſus l̄ralis. Quidā dicebat q̄ cognouerat vxoꝛez fr̄is ſui antequā cū illa mr̄imoniū cōtraxiſſʒ. q̄riṫ qd̄ iuris ſit. rn̄det q̄ ꝑꝑ h̄ nō ſūt ſepandi niſi hoc eſſʒ notoꝛiū aut ꝑ idoneos teſtes lr̄e ꝓbareṫ Ber. ¶ Nō q̄ ex copula illicite h̄ita ꝯhitur affinitas impediens ⁊ dirimens mr̄imoniū īter affines. ⁊ ſic nō ſolū maritꝰ ⁊ vxoꝛ efficiunṫ vna caro ꝑ copulā. ſʒ etiā foꝛnicariꝰ ⁊ foꝛnicaria. vt ꝓbaṫ clariꝰ i. c. i eo. xxxij. q. iiij. ⁊ ſic oꝛiṫ affinitas ex illicita cōiūctiōe ſicut ex cōiugio. ¶ Scd̄o nō q̄ copula pōt eē notoꝛia. vtputa ſm̄ doc. ſi publice tenebat iſtā mulierē. ar. i. l. ſi vicinis ſciētibꝰ. C. de nup. Et nō hoc dcm̄ qꝛ facit ad mām̄. c. vr̄a. de coha. cle. ⁊ mu. vt foꝛnicatio clerici dicaṫ notoꝛia ſine alia ꝓbatōe ſi publice tʒ cōcubinā. ꝓ quo vʒ tex. i. c. tua. e. ti. iūcta gl. i v. ñ ex euidētia que h̄ clare vult ⁊ eaʒ notabis. ¶ Ultio nō q̄ de eo qd̄ ē notū iudici vt notoꝛiuʒ. pōt iudex ferre ſn̄iam ſine teſtibus etiā ſi ſit notoꝛium facti trāſeūtis. vt h̄ nōbiliter ꝓbaṫ. ꝓ quo vide bo. tex. cū glo. i l. i. C. qui ⁊ aduerſus quos. Abbas.

Tranſmiſſe. Inceſtuoſus mr̄imonium ꝯhere ñ dʒ. ſʒ ſi cōtrahit tʒ. ⁊ tūc teneṫ reddere. ſʒ nō pōt debitū exigere. ⁊ ñ minꝰ teneṫ vxoꝛ neceſſaria adminiſtrare. pͥmo cōſultatio. ſecūdo rn̄ſio ibi qꝛ vero. ¶ Caſus l̄ralis. Qui habebat vxoꝛez ea defūcta filiā vxoris defūcte cognuit. poſtmodū aliā accepit ⁊ nihilominꝰ cū ꝑuigna publice delinquebat. q̄ſitū fuit a pa. q̄liter i fcō iſto eſſʒ agendū. ⁊ ipe rn̄det q̄ vxori lr̄e cohabitet ⁊ neceſſaria ſubmiſtret. nec eā cognoſcat q̄ʒdiu vixerit niſi ab ea fuerit requiſitꝰ. ⁊ donec cū ea ꝑmanſerit ꝓ iceſtu ⁊ adulterio pn̄iaʒ agat ꝓ iponentis arbitrio. ⁊ ſi ſupuixerit vxori ſine ſpe cōiugij ꝑſeueret Ber. ¶ Nō pͥmo q̄ lʒ maritꝰ pueṫ facultate exigendi debitū. nō tn̄ ꝑ h̄ releuaṫ ab oneꝛ miniſtrari vxori neceſſaria. ¶ Secūdo nō q̄ iceſtus ñ diſſoluit mr̄imoniū ꝑus ꝯctū. lʒ puet facultatez exigendi debitū. ¶ Ultio nō q̄ ex eodez facto oꝛiunṫ q̄nq̄ʒ due ſpecies delicti ābe punibiles. nā h̄ ex copula cuʒ ꝑuigna ꝯmiſit iſte iceſtū ⁊ adulteriū. iceſtū qꝛ coguit affinē. adulteriū. qꝛ ipſe erat ꝯiugatꝰ ⁊ de quolibet p̄t accuſari ⁊ puniri. ꝓ hoc. l. ſi adulteriū cū iceſtu. ff. de adul. plene ꝑ bar. in. l. ſenatꝰ. ff. de accu. ⁊ vide qd̄ nō. i. c. virginibus xxvij. q. i. ¶ Et ex hoc nō q̄ de iure canonico coniugatus dʒ ꝯmittere adulteriū. ēt cognoſcēdo ſolutaʒ pro quo vide tex. xxxij. q. iiij. i. c. nemo. ⁊. c. dicat. lʒ aliud videaṫ de iure ciuili. de quo vide tex. ⁊ glo. i. l. i. C. de adul. ⁊. l. iter. ff. co. ¶ Pͥo h̄ q̄riṫ nūq̄d poſſit diſpenſari cū iſto ſuꝑ exactōe debiti. Hoc. q̄ ſic. nā ſi eccleſia diſpenſat vt poſſit ꝯhere ꝙ nouo. vt nō. s̄. e. c. i. foꝛtius p̄t diſpenſare vt poſt ꝯctū poſſit exigere. intellige cā ſubſiſtente. puta iuuentutis. ¶ Ultimo queritur nunquid vxoꝛ poſſit denegare marito inceſtuoſo petenti debitum. Hoſtien. q̄ ſic. freta auctoꝛitate domini. xxxij. q. i. in. c. dixit. dicit tamen q̄ ſi vxoꝛ ſemel pe-

tijt debitum tenet poſtea reddere. q̄ſi videat recōciliatio facta. all. c. ſi vir. ī. ō adul. ⁊ c. ꝓpoſuit ⁊ qḋ ibi nō. ſ. de ꝯiu. ſer. Sed do. Car. ⁊ do. an. tenēt oppoſitū ⁊ meli⁹. nā ī iſto caſu maritus ñ ꝑuat exactiōe debiti ex cōtēplatōe vxoris. ſꝫ ꝑꝑ atrocitatē ſui delicti. iō vxor nō pōt ſibi hāc penā remittere. nec ēt exigēdo ſibi debitū vꝫ velle ſibi remittere. Sed ī ꝯrijs cōtēplatiōe vxoris dūtaxat vir erat priuat⁹. vt puta ꝑꝑ adulteriū. iō ſi vxor petit debitū a viro videt illum recōciliare. ⁊ ſibi remittere. ¶ In glo. ij. ī fi. intellige iſtos tres caſus prout plene dixi ī. c. i. ⁊ c. fi. ſ. ō eo q̄ dux. ī ma. quā prius pol. per adul.

Super eo.

Nō ſepat mr̄imoniū ad confeſſionē ꝯiugū q̄ dicūt affinitatē ꝑceſſiſſe. ēt ſi rumor vicinie ꝯſētiat. ⁊ ē caſus multū allegabilis ⁊ notabilis. ꝑmo pōit qōnē. ſcḋo ſolutionē. ibi tue. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā cōtraxit mr̄imoniū cū q̄dā muliere ⁊ tādē ipe q̄ꝫ vxor cōfitebāt ꝙ quādā cōſanguineā vxoris ſue aṅquā cū ea ꝯtraxiſſet carnaliter cognuit: et aliq̄ ꝑs vicinie illud acclamabat. q̄rit an ſint ſepandi. rn̄r ꝙ ꝑꝑ eoꝝ cōfeſſiōeꝫ tātūmō ñ ſūt ſepandi vl ēt ꝑꝑ rumorē vicinie. q꞉ multi q̄ñdoq꞉ colluderēt adīuicē ⁊ ad cōfeſſiōem īceſtus facile ꝓſilerēt. ñ ꝑ eorū cōfeſſionē crederēt ſepari. et rumor vicinie ñ ē adeo validus ꝙ hñ cōiūcti debeāt ſepari niſi rōnabiles ꝓbatōes accedāt. Ber. ¶ Nō ꝑ regulā ꝙ ad ꝯfeſſionē cōiugū ꝯ mr̄imoniū nō dꝫ fieri mr̄imonij ſepatio. Et rō hui⁹ dci ē. q꞉ mr̄imoniū nō hꝫ depēdētiā ab homine. ſꝫ ab ipo deo recipit īdiſſolubilitatē. xxxiij. q. ij. quos de⁹ cōiūxit. ⁊ xxxv. q. x. in. c. i. iō ꝯfeſſio nō nocet. cū ꝑncipaliter ñ fit ꝯ ꝯfitētē. ¶ Scḋo nō ibi aliq̄ ꝑs vicinie iuncto v̄. rumor. ꝙ rumor vicinie ꝓprie dr̄ cū aliq̄ ꝑs vicinie aliq̄d aſſerit. ⁊ ī h̄ differt rumor a fama. Nā fama ꝓprie ē q̄ñ tota ciuitas ſeu vicinia vel maior ꝑs reclamat. vt nō. ī. c. īquiſitiōi. ī fi. ī. de accu. Rumor āt ē q̄ñ aliq̄ ꝑs clamat. puta tertia vel q̄rta ꝑs. nā lꝫ appellatiōe ptis veniat medietas. vt in c. ij. ī. rnſo de deci. li. vi. ⁊ ī. l. nomē filiarū. §. portiōis. ff. ō ver. ſigni. tñ vbi adijcit verbū aliqua. tūc verificat ī q̄libet minima ꝑticula. q꞉ dictio aliq̄ reſtrīgit. de quo vide bo. gl. ī cle. i. de fo. cōpe. quā tenebis ad h̄ mētē. Et ſic itellige gl. h̄ q̄ dicit aliud fama. aliud rumor. ⁊ ꝙ ī minus ſe hꝫ rumor q̄ꝫ fama. ⁊ ſimilē gl. hēs ī. c. ſi duo. xxxv. q. vi. ¶ Ultio nō ꝙ mr̄imoniū ſepat ꝑꝑ ꝓpīq̄tatē ꝑcedentē ꝯctā ēt ꝑ illicitū coitū. ¶ In gl. i. ī fi. nō hñ iſtā glo. ⁊ expediēdo hāc mām cū gl. ñ. diſtīgue plene ſic. cū q̄rit nūq̄d valeat cōfeſſio coniugū in. cā mr̄imoniali aut agit de mr̄imonio ꝯhēdo. aut de iā ꝯcto. ꝑ caſu ſola fama de īpedimēto ſufficit ad īpediēdū mr̄imoniū. ēt ſi ī ſpōſalib⁹ īteruenīſſet iuramētū. tex. ē nō. ī c. ſup eo. ī. ti. proxi. Itē ad dcm̄ vnius. ſ. tertij īpedit mr̄imoniū ꝯhēdū. ſi nō īteruenit iuramētū. vt ē bo. tex. ī. c. preterea el. ij. de ſpō. ⁊ in. c. ſup eo de teſt. Et ex illis duobus. c. vꝫ inferēdū ꝙ plus ꝓbet fama q̄ꝫ vn⁹ teſtis. q꞉ vt dixi ſola fama īpedit. ēt ſi īteruenit iuramētū. ſec⁹ ī dicto vnius. Sꝫ ego crederē ꝙ ſi vn⁹ teſtis oīo īteger cōfiteret īpedimētū īpediret mr̄imoniū. ēt ſi iuramētū īteruenerit. q꞉ vn⁹ teſtis nō minus ꝓbat q̄ꝫ fama. ad hoc qḋ nō. ī. c. veniēs de teſti. ⁊ ī. c. i. de ap. facit. c. ſup eo. §. i. ſ. de teſti. vbi videt q̄ſi caſus. Et ad. c. ꝑterea rn̄deo ꝙ ille teſtis nō erat oīno īteger tū q꞉ allegabat turpitudinē ſuā. tū q꞉ deponebat ſine publicatiōe ſui nōis ꝯ. c. ij. de teſti. Aut ſpōſi cōfitētur īpedimētū. ⁊ puto ſufficere eoꝝ cōfeſſionē ad īpediēdū mr̄imoniū ēt ſi īteruenīſſet ī ſpōſalib⁹ iuramētū. Rō q꞉ cū poſſint ſibi remittere illā obligatōeꝫ iuratā. vt ī. c. ij. de ſpō. ꝓſūptio eſt ꝙ ñ ꝯfiteāt falſū. ⁊ ſic reſtrīgo iſtū tex. vbi agit de ꝯcto matrimonio ⁊ ſic ꝓpe loquit. Aut alter ex ſpōſis ꝯfitet īpedimētū. ⁊ tūc aut ꝯfitet ille q̄ ſtat ꝯ ſpōſalia. ⁊ nō puto ſufficere q꞉ cōfeſſio ꝑ ſe ñ vꝫ. xiiij. q. ij. ī ꝑn. Et ſi diceremꝰ ꝯtrium facile diſſoluerētur ſpōſalia cū appetētes ſepationē cōfiterent īpedimētū. Aut cōfitet is q̄ ſtat ꝓ ſpōſalib⁹. ⁊ tūc ſufficit ei⁹ cōfeſſio. ar. c. atteſtatōes. ⁊ qḋ nōt ibi hoſt. ſ. de deſpō. īpu. ¶ Scḋo caſu ꝑncipali cū agit de ꝯcto. dic ꝙ aut cōfeſſio tēdit ad ſepationē thori. ⁊ vꝫ ꝯfeſſio ꝯ ꝯfitētē. vñ ſi vxor cōfitet adulteriū ſibi ꝑiudicat vt ī. c. ex lr̄is. de diuor. q꞉ ꝑ h̄ ñ ſepat vīculū mr̄imoniale. Aut ꝯfeſſio fuit ſup ſubſtātia vīculi mr̄imonialis. ⁊ ſi ꝓ mr̄imonio vꝫ dūmō ñ veniat ī ꝑiudiciū alteri⁹ mr̄imonij de quo ꝯſtet. vt le. ⁊ nō. ī. c. ij. de clā. deſpō. Aut ꝯfeſſio fit ꝯ mr̄imoniū. ⁊ tūc aut ꝯiuges ꝯfitētes ſtāt ꝯ mr̄imoniū. ⁊ ñ vꝫ ꝯfeſſio ēt cū fama. rō q꞉ cōfeſſio ō ſe nihil ꝓbat. ex quo ē ꝓ ꝯfitētib⁹. fama tñ ꝑ ſe ñ ſufficit ad dirimēdū mr̄imoniū. vt ī. d. c. ſi duo. ⁊ h̄ tenuit hic do. an. qḋ ſatis plꝫ. ⁊ ſic limita iſtō. c. ſi duo. Aut ꝯfeſſio fit a ꝯiugib⁹ ſtātib⁹ ꝓ mr̄imonio. puta q꞉ iudex īq̄rit ex offō vel terti⁹ accuſat. ⁊ tūc ſi ꝯcurrit fama cū cōfeſſione vꝫ tex. nō. ī. d. c. ſi duo. ꝙ debeat ſepari mr̄imoniū. ⁊ h̄ voluit iſta glo. h̄ rn̄dēdo ad ꝯtriū illi⁹. c. Abbas tñ dic̄ h̄ diſpōnē illi⁹ c. ꝓceſſiſſe de iure āṫiquo q̄ñ ꝓhibitio ꝯiugij extēdebat ad vij. gradū q꞉ ꝓbatio ꝯſāguinitatis nō poterat de facili hēri vſq꞉ ad illū gradū. ſufficiebat fama de īpedimēto cōſāguinitatis cū cōfeſſiōe cōiugū. ſꝫ cū hodie ꝓhibitio ſit reſtricta ad quartū gradū. vt ī. c. ñ dꝫ. ī. ti. ꝓxi. dꝫ aliter ꝓbari ꝯſanguinitas. ꝓut hꝫ ī. c. lꝫ ex quadā. de teſti. Do. an. admittit dcm̄ abba. cū agit de īpedimēto ꝯſāguinitatis. ſꝫ vbi ageretur de alio īpedimēto clādeſtino. puta de affinitate illicite ꝯcta. putat ſufficere famā cū ꝯfeſſione cōiugū. ſatis h̄ dcm̄ vltimū plꝫ. ſed puto ꝙ ēt ī ꝑmo caſu ſufficeret fama cū cōfeſſione cōiugū. nō ob. dcō abbatis. rō q꞉ ex quo confeſſio emanat ꝓ aſſtantib⁹ ꝓ mr̄imonio. nec ē ꝓſūptio colluſiōis. ſtādū eēt cōfeſſiōi ēt ſine fama. q꞉ nō ē ꝓſūptio ꝙ q̄s cōfiteatur falſū ꝯ ſe. l. ſi. C. arb. tute. Et hoc voluerūt cōiter doc. ī. d. c. atteſtatōes. ⁊ hoſt. hic. forti⁹ q̄ vꝫ cōfeſſio q̄ñ hꝫ cōcomitātiā fame. Nec ob. c. lꝫ ex quadā. q꞉ loq̄t q̄ñ non adeſt cōfeſſio cōiugū ſtātiū ꝓ mr̄imonio. ita ꝙ īdiſtīcte ītelligerē tex. ī. d. c. ſi duo. Aut alter eorū tm̄ cōfitet ꝯ mr̄imoniū. ⁊ tunc aut ille q̄ ſtat ꝯ mr̄imoniū ⁊ nō vꝫ. ēt ſi cōcurrat fama ꝑ rōnē ſupradictā. Aut cōfitet ille q̄ ſtat ꝓ mr̄imōio. ⁊ tūc dicit do. an. ꝙ ſi allegat turpitudinē ſuā ñ ꝓbat ēt cū fama. allegat nō. ꝑ archi. ī. d. c. ſi duo. Sed certe archi. etiā infert ꝯtriā opi. ⁊ illā puto veriorē. q꞉ vbi agit de ꝑiculo aīe auditur allegās turpitudinē. vt plene dixi ī. c. cū ſup de cōceſ. preben. Itē ex quo iſte ſtat ꝓ mr̄imonio. ⁊ cōfitet ꝯ ſe. nō eſt ꝓſūptio ꝙ dicat falſū. vt nō. ī. d. c. atteſtatiōes. maxime cū fama adiuuet ſuā aſſertōnem. Et ex ꝑdcis habes plene hāc mām an ⁊ q̄ñ valeat cōfeſſio cōiugū vel alteri⁹ ex eis ꝯ cōiugiū. ⁊ nō habes alibi mām ita collectā.

Diſcretiōem.

Affinitas ſupueniens ñ diſſoluit ſpōſalia de pn̄ti. Cōis diuiſio. ſcḋa ibi nos igit. Et in ꝑma dicit mulierē ad cōtinentiā īducendā. ſcḋa ibi ꝙ ſi. dicit q̄d iuris ſi ad h̄ ñ pōt īduci. tertio ſoluit tria obſtacula. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā ꝯtxit mr̄imoniū cū q̄dā ꝑ v̄ba de pn̄ti: ⁊ anteq̄ꝫ eā cognoſceret tradidit īquātū potuit renitentē ⁊ īuitā cuidā ſuo cōſāguineo ī vxorē. ⁊ ille eā accepit lꝫ īuitā. ſed mulier q̄ꝫ cito fuit reddita libertati aufugit ab ipo. ⁊ ꝑ viro reſtitui poſtulauit. q̄rebat an deberet illi reſtitui. rn̄t pa. ꝙ viro ꝓ tā turpi facinore grauis pn̄ia dꝫ īpōi. ⁊ mulier monenda eſt ꝑꝑ publicā hōeſtatē vt nec ꝑmū repetat cui⁹ cōſanguine⁹ eā cognouit lꝫ īuitā: nec redeat ad ſcḋm cui ꝑter adulteriū ñ pōt ſe cōmiſceri ſꝫ ī cōtinentia maneat donec ꝑmus vir viā vniuerſe carnis fuerit ingreſſus. ſi āt ad hoc induci nō poterit prior vir cogat eā recipe ⁊ maritali affectione tractare: nec ꝑt ei adulteriū obijcere q̄ eā adulterādam tradidit preſerti īuitā. lꝫ dicat ī euāgelio ꝙ ꝑꝑ fornicatōeꝫ vir dimittere ꝑt vxorē ñ tñ ꝑꝑ eādē cāꝫ vir ſꝑ ꝑt dimittere vxorē: nec vxor vir cū poſſit ꝑ exceptōeꝫ vel replicatōem repelli: ⁊ affinitas ſupueniēs mr̄imonio ei obeſſe non dꝫ q̄ cōſci⁹ ſeu ꝑnceps hui⁹ iniq̄tatis ñ fuerit. cū iur̄ ſuo ſine culpa ñ debeat defraudari Alex. tñ ī ſili caſu dixit diſtīguēdū ꝓut ſequit. Ber. ¶ Nō ꝑ ibi reſtitui poſtulauit ꝙ ēt ante cōſūmationē mr̄imonij pōt alter cōiugū petere reſtitutōeꝫ alteri⁹ ſi hūit illi⁹ q̄ſi poſſeſſionē. ⁊ h̄ tene mētē. nā hñ facit ad nō. ꝑ doc. ī. c. ex pte. de reſti. ſpo. ¶ Secūdo nō ibi lꝫ inuitā cognouerit. ꝙ mulier pōt īuita cog̃ſci. Ex quo arguo

ꝙ talis copula violẽter extorta nõ firmat matrimoniũ ꝯ me
tũ ꝓcedentẽ ⁊ facit optime ad id qð dixi in.c.ꝯſultatõi.ſ.ð
ſpon.⁊ h indubitatũ vbi interuenit vis ꝓciſa:puta q2 deten
ta ꝑ alios vel ligata fuit cognita.¶ Quid aũt ſi iteruẽiſſet vis
ꝯditiõalis.dic vt nõ.in.c.is q fidẽ.de ſpõ.vbi ꝑ Jo.an.vbi
tenuit h nõ excuſare mulierẽ.ſ3 do.an.ibi ꝯ reſpectu matri
monij ꝯualidãdi.⁊ h vltimũ puto verius q2 nõ reꝗrit liber
ꝯſenſus q reꝗrit in mr̃imonio vt in.c.cũ locũ.de ſpõ.¶ Itẽ
nõ ibi ꝓter reatũ adulterij iũcta glo.ꝙ adulteriũ cõmittitur
cũ ſpõſa alterius de pñti l3 nõdũ cognita.⁊ idẽ vꝫ cũ ſpõſo
de futuro ſaltẽ ad h vt ſpõſa ⁊ vir poſſint accuſari de adulte
rio ꝑ tex.nõ.in.l.ſi vxor.ff.de adul.vbi dꝫ ꝙ nec matrimo-
niũ nec ſpem matrimonij violare l3.⁊ quatenus dicit ð ſpe
loquit̃ ꝓpe in ſponſalib9 de futuro.⁊ hoc ẽt voluit glo.i.c.
quẽadmodũ.de iureiu.l3 ꝯ̃riũ tenuerit h do.car.allegando
ꝓ ſe glo.in.c.qdã.xxvij.q.ij.ſed primũ puto verius.¶ Itẽ
nõ ꝙ ſicut marit9 põt dimittere vxorẽ ꝑꝑ fornicatõe3 ita eꝯ̃
mulier maritũ.nõ.n.in hoc iudicant̃ ad ĩparia qð clarius ꝓ
bat̃ in.c.apoſtolis.xxxij.q.vij.⁊ in.c.i.vt lit.nõ ꝯte.¶ Ite3
nõ ibi ſed nec affinitas tex.aptiſſimũ.⁊ neſcio alibi ita clarũ
ꝙ copula ẽt illicita ĩducit affinitatẽ.⁊ hẽs h caſũ in quo ma-
ritus ⁊ vxor ſunt affines:⁊ nihilomin9 exercet̃ mr̃imonium
ad petitionẽ illius q nõ fuit affinitatis ꝯſcius.¶ Ultimo nõ
papã ñ artari ad ſequẽdã diffinitionẽ ſuoꝝ ꝓdeceſſoꝝ.nec
d3 ſequi ſi eã nõ putat iuridicã.¶ In glo.i.in fi.aduerte ꝙa
intrat mãm nũquid maritus poſſit obijcere vxori adulteriũ
cui ipſe occaſionẽ dedit.⁊ allegat ꝓ ⁊ ꝯ.⁊ nõ fuit auſa firma
re pedes. Do.an.dixit ꝙ ſi vir ẽ occaſio delicti mulieris in
uite nõ ĩputat̃ mulieri vt h. Si võ fuit occaſio mulieris nõ
ĩuite.⁊ tunc quo ad deũ nõ fuit excuſata:ex quo nõ cõpelle
bat̃.ſ3 quo ad viꝝ fuit excuſata vt ꝯ eũ poſſit replicari.⁊ h
diſtinctio vꝫ de mẽte Jo.an.⁊ hoſt.q referũt.q.bar.brix.ð
quodã egrotãte ad cuius ꝓces vxor ꝯcubuit cũ medico nũ
quid poſſit vxori adulteriũ obijcere.⁊ ꝯcludit̃ ꝙ nõ ex quo
ipſe fuit cã.⁊ vide glo.xxxij.q.vij.ꝯcubuiſti. Sed ego ad-
derẽ vnũ mẽbꝝ ad illã diſtinctionẽ.ꝙ aut vir fuit cã ĩmedia
ta adulterij mulieris.⁊ tũc nõ põt ſibi obijcere adulterium
vt hic.aut fuit cã mediata puta q2 vxor deſerta a viro ꝯmiſit
adulteriũ.⁊ tũc nõ ſufficit illa occaſio:q2 ẽ nimis remota vt
vꝫ ꝓbari in.c.ſignificaſti.de diuor.⁊ ita põt glo.ĩtelligi i.c.
ſi tu abſtines.xxvij.q.ij.⁊ ꝑ hanc diſtinctionẽ reducerẽ iſtã
glo.ad ꝯcor.vide in fiñ bo.glo.in.c.decetero.ð homi.¶ In
glo.in v̓.pſertim.ibi tñ.aduerte q2 hec expoſitio ĩpropriat
tex.vñ l3 vxor nõ ſit excuſata quo ad deũ.ex quo nõ fuit in-
uita.⁊ ſic loquũtur iura alle.in glo.tñ quo ad maritũ eſt ex
cuſata.⁊ tex.ꝓprie loquit̃ de marito.vnde hic ẽ caſus apt9
ꝙ marit9 nõ põt vxori obijcere adulteriũ ſi ipſe fuit auctor
adulterij l3 vxor fuerit ſpõtanea.nam dictio pſertim ꝓprie
ſũpta ponit idem in cãu ꝯ̃rio.vt nõ.in.c.auditis.de elec.⁊ i
c.qñ.vt lit.non ꝯte.¶ In glo.in v̓.nec affinitas.in fi.glo.nõ
rñdet ad ꝯ̃ria. Jo.an.remittit ad arborẽ ꝯſãguinitatis.dic
ꝙ quo ad impediendũ matrimoniũ oritur affinitas.⁊ ſic lo
quitur.c.de illo.⁊.c.ſuꝑ eo.ſ.e.⁊ t3 glo.in.§.affines.all.ꝓ
ꝯ̃rio que allegat ad hoc iſtũ tex.ſed quo ad alios effect9 ꝓ-
cedat ꝯ̃riũ.⁊ h plus pl3 ꝙ̃3 dictũ do.an.qui dicit ꝙ lex ſolũ
dicit ꝙ affinitas eſt quedã ꝓpinꝗtas ex nuptijs ꝓueniens
vñ nõ loquit̃ ille tex.negatiue ſed affirmatiue nõ enĩ ſequit̃
ꝙ alio mõ non poſſit affinitas ꝯ̃hi.ſ3 certe rñſio nõ eſt bõa
quo ad totũ illũ tex.vt p3 ibi ĩ tex.affines.nã loquit̃ negati
ue.ſ.qñ nõ cõtrahit̃ niſi ex nuptijs.⁊ iõ intellige vt.ſ.dixi.
¶ In glo.in v̓.officere.in fi.dic vt nõ.in regula factũ legitĩe
de reg.iur.li.vi.⁊ in.l.ſi a me.alle.in ꝯ̃riũ factũ erat incoha
tũ nõ aũt pfectũ.iõ irritat̃ ſi deuenit ad eum caſum a quo ñ
potuit habere principium.hic vero matrimonium erat per
fectũ ex conſenſu ð pñti.ideo non irritatur ex affinitate ſu-
perueniente.

Fraternitati. Legit̃ duobus modis ⁊ ſm vnũ intellectũ.h.
d. Ex ſponſalibus ꝯ̃ctis cũ puella q̃ nondũ cõ-
pleuit ſeptẽniũ interueniente copule attentatu orit̃ publica
honeſtas impediẽs matrimoniũ ꝯ̃hendum cũ cõſanguinea
ſm aliũ intellectũ hoc intendit. Copula carnalis hita cũ pu
ella.vij.annoꝝ dirimit matrimoniũ poſtea ꝯ̃ctũ cũ ꝯſãgui
nea.cõis diuiſio.ſcða ibi diuortij.¶ Caſus lr̃alis. Quidam
cõtraxit ſponſalia cũ quadã puella.vij.annoꝝ ꝙ̃3 polluit ex
traordinaria libidine:poſtea cõtraxit matrimoniũ cũ ſorore
ipſius.poſtmodũ vero archieps biſuntinus cu3 de hoc ad
ipſum qð eſſet delata diuortij tulit ſniam inter eos ꝙ̃3 dñs
pa.approbat.. Ber.¶ Oppo.ꝯ lr̃am.⁊ videt̃ nullo modo
poſſe de iure ꝓcedere.aut enĩ ex publica honeſtate fuit ſe-
ꝑati matrimoniũ ꝯtractũ cũ ſorore ⁊ videt̃ h ꝯ.c.lr̃as.⁊.c.
acceſſit.de deſp.ĩpu.nã publica honeſtas ſolũ orit̃ ex ſpon
ſalibus cõtractis poſt cõpletũ ſeptẽnium.antea etiã cũ ma
tre puelle poteſt cõtrahi matrimoniũ vt ibi. Aut ex affinita
te orta ex libidine extraordinaria.⁊ hoc ẽt ſtare nõ põt q2 af
finitas nõ cõtrahit̃ niſi ꝑfecte mulier cognoſcat̃.ita ꝙ inter
ueniat ſanguinis ſeu ſeminis cõmixtio.vt ẽ tex.ho.i.c.lex
diuine cõſtitutionis.xxvij.q.ij.ad idẽ ho.tex.cũ gl.in.c.ex
traordinaria pollutio.xxxv.q.iij.vbi dꝫ ꝙ l3 quis cogno-
uit puellã circa nãlia.ex quo tñ copula nõ fuit hita ĩtra clau
ſtrũ pudoris nõ orit̃ affinitas cũ cõſanguineis puelle.vñ ð
nõ obſtante iſta pollutione extraordinaria põt ducere con-
ſanguineã puelle in vxorẽ. Solu.metu forte contrarij h.c.
le.duob9 modis vt ꝓmiſi.pmo ꝙ matrimoniũ fuit h ſeꝑa-
tum nõ ꝑꝑ affinitatẽ ſed ꝑꝑ publicã honeſtatẽ que ĩſurre-
xit ex ſponſalib9 cõtractis cũ ſorore.⁊ tunc ſm Jo.an.h.c.
ñ facit ad titulũ.ſed tu aduerte.aut enĩ illa ſpõſa cõpleuerat
ſeptẽniũ.⁊ tũc intellectus eſt indubius ꝑ.c.ſponſa3.⁊.c.ad
audientiã.ſ.de ſpon.nec eẽt tunc neceſſe ponderare extra-
ordinariã libidinẽ.q2 ſola publica honeſtas ſuffeciſſet.vt in
dictis iuribus.⁊ iõ intelligo tex.ꝙ illa nondũ cõpleuerat ſe
ptẽniũ tꝑe ſponſalioꝝ.ſed erat.j.ſeptẽniũ.⁊ tũc ad ꝯtraria
dic ꝙ interuenientib9 iſtis duob9.ſ.ſponſalib9 ꝯtractis cũ
ꝓxima ſeptẽnio ⁊ extraordinaria libidine orit̃ publica ho-
neſtas.nõ enĩ ẽ honeſtũ vt quis ducat in vxorẽ cõſanguine
am puelle cũ qua cõtraxit ſponſalia ⁊ extraordinaria libidi
ne polluit.⁊ facit ad ti.in eo ꝙ ſponſalia de ſe nõ ſuffeciſſet
ad dirimẽdũ matrimoniũ ſed ponderat̃ etiã extraordiaria
libido.⁊ iſte intellectus ex tẽdit.c.lr̃as ꝓalle.⁊ ẽ conformis
cũ intellectu.c.iuuenis.ſ.de ſpon.ſed ſm intellectũ quem
ibi tenui multũ differt a deciſione iſtius tex.nã ibi puella fu
erat ducta in vxorẽ ⁊ ꝯducta in domo viri:nec conſtabat ð
attentatu ſed ꝓſumebat̃.h vero fuerunt cõtracta ſponſalia.
⁊ ꝓſumebat̃ copula.⁊ ſic ponit caſum oĩno diuerſũ.ſcðo le
git̃ iſte tex.ꝙ affinitas fuit cã dirimẽdi hoc matrimonium.
⁊ tunc ad ꝯ̃rium dic ꝙ ex quo puella apparet cognita ꝓſu-
mit̃ ꝙ mature potuerit cognoſci niſi doceat̃ cõtrariũ.⁊ tũc
op3 intelligere tex.ꝙ fuit extraordinaria libido.i.extraor-
dinariũ ⁊ inſolutũ tꝑs pubertatis.⁊ tunc ceſſant cõtraria q̃
ꝓcedunt cũ libido fuit extra clauſtꝝ pudoris. Et in ſũpta
occaſione dicit Inno.ꝙ niſi det̃ ꝯmixtio ſeminis vtriuſ93
intra clauſtra pudoris nõ cãtur affinitas nec cõſumat̃ mr̃i-
moniũ.vñ nõ ſufficeret emiſſio ſeminis vni9.ponit exẽplũ
in frigido qui põt ꝓuocare mulierẽ ad ſeminis emiſſione3.
nõ tñ per hoc erit matrimoniũ ꝯſũmatũ vel cõtracta affini-
tas ex quo alter nõ eſt potẽs ad matrimoniũ.⁊ idẽ dicit ecõ
tra reſpectu mulieris.hec opi. Inno.nõ multũ pl3 Hoſt.
q2 de facili nõ põt ꝓbari emiſſio ſeminis vtriuſ93 niſi forte
generata ꝓle.q2 tunc ſatis ꝯſtat de cõmixtiõe ſeminis vtri-
uſ93.⁊ ꝑ hoc vꝫ ſentire Hoſt.ꝙ ad gñationẽ ꝓlis neceſſa-
rio cõcurrat ſemen vtriuſ93.qð qdã medici tenuerũt.ſ3 vt
audio cõis opi.medicoꝝ eſt in cõtrariũ.ſ.vt ſemẽ mulieris
neceſſario nõ cõcurrat ad generationẽ.⁊ ob hoc maxĩe dic
Fede.ꝯſi.ccxc.ꝙ ad cauſandã affinitatẽ ſeu ad matrimoni
um ꝯſũmandũ neceſſario nõ requirit̃ ꝙ mulier emittat.ſed
ſatis eſt ꝙ viri ſemẽ ſit cõmixtũ nãe vxoris. Ex cõtrario.n.
ſequeret̃ magna abſurditas.nã pone ꝙ ꝑ annũ mulier nõ
emiſerit.tñ cõcepit ex ſemine viri ⁊ pepit.abſurdũ eẽt dice-
re ſm Hoſt.ꝙ matrimoniũ nõ ſit ꝯſũmatũ vel affinitas ſit
cõtracta.⁊ hec opi.ſatis pl3 data habilitate vtriuſ93 ad cõ-

tractum matrimonij. ⁊ per hec habes p̄re ceteris. h. c. clare lectum.

Abbas.

Ex litteris. Affinitas ſupueniẽs rūpit ſpōſalia de futuro. vl̄ latius ſic. affinitas cauſata ex copula illicita rūpit ſponſalia p̄cedētia ⁊ p̄uat facultatē ꝯhēdi matrimoniū. Cōis diuiſio. ſcd̄a ibi nos aūt. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā g. noīe cōtraxit ſponſalia cū quadā puella īfra nubiles annos: ⁊ poſtmodū matrē puelle carnaliter ſepe cognouit. puellā ip̄az carnaliter tractauit adultā ⁊ hoc notoriuꝫ erat. petijt ep̄s loci illi viro ꝓuideri. ⁊ vtrū ipſa mulier poſſit cum alio viro ꝯhere: dominus pa. dicto viro p̄niam fecit iniūgi. Mandās ep̄o vt illos debeat ab inuicē ſepare. ⁊ mulier alteri viro nō nubat. ſi poſtq̄ ſciuit delictū viri ⁊ m̄ris ei non erubuit cōmiſceri. vir ⁊ mater ipſius mulieris nō debēt ad alias nuptias cōuolare. Sed continēter viuere debēt ⁊ ſuū flere delictū ſi de lapſu carnis nō timeat̄ ipoꝝ. Ber. ¶ Op po. ꝯ tex. ex quo eni filiā deſpōſauit in vxorē vt dꝛ i tex. non potuit eā āplius dimittere ꝑꝑ affinitatē ſupuenientē ex perſona m̄ris. q2 affinitas ſupueniēs nō diſſoluit matrimoniū lꝫ nōdū ꝯſūmatū vt in. c. diſcretionē. ſ. e. So. dic ꝙ tex. pt intelligi dupl'r. p̄mo ꝙ deſponſauit puellā in vxorē. i. ꝯ̄xit ꝑ v̄ba de p̄n̄ti. ⁊ tunc ad ꝯ̄riū dic ꝙ ex quo iſta puella nondū erat nubilis nō potuit ēē matrimoniū īter eos. ſed iuris interp̄retatiōe fuerūt ſpōſalia de futuro. vt in. c. vnico. ḋ ḋſp. īpu. li. vi. ⁊ anq̄ puella ꝑueniret ad etatē legitimaꝫ ſpōſus cognouit m̄rem puelle. ⁊ ſic ſponſalia fuerunt ſublata ꝑ affinitatē ſupueniētē. q2 ꝓmiſſio matrimonij nō pōt adimpleri. vt in. c. ij. ſ. e. ¶ Scd̄o pōt intelligi ꝙ iſte deſpōſauit puellā in vxorē. ſ. futurā. ⁊ ſic mēte ⁊ verbis fuerūt iſta ſpōſalia de futuro. q̄ tollūt̄ ex affinitate ſupueniēte ex ꝑſona m̄ris. ⁊ hūc intellectū ſenſit glo. i. ⁊ glo. in v̄. ſepatis. Et ex his patꝫ deciſio ad totū tex. nā mater ⁊ vir nō p̄n̄t ampli⁹ ꝯhere ꝑꝑ crimē inceſtus qḋ ꝯmiſerūt. ſi tn̄ ꝯherēt de facto teneret matrimoniū. intellige cū extraneis. vt in. c. trāſmiſſe. ſ. e. nā inter ſe nō teneret matrimoniū ꝑꝑ affinitatē ꝯ̄ctā ex ꝑſona puelle ⁊ publicā honeſtatē ortā ex ſpōſalibus cūꝫ filia. ſponſa v̄o poterit ꝯhere cū alio ſi nō fuerit ꝑticeps iniq̄tatis vt q2 admiſit iſtū virū ignorando ꝙ prius cognouiſſet matrem. ſec⁹ autē ſi fuerit ꝯſcia. vt in lr̄a.

Veniens. Idē quo ad ti. dicit ꝙ decretal̄ ſ. prima. p̄ma ꝑs narrat factuꝫ ſcd̄a r̄n̄det ibi cū igit̄. ¶ Caſus lr̄alis. Quidam e. noīe cōtraxit ſponſalia cū quadā puella iuramēto interpoſito. ꝙ eā duceret in vxorē q̄ cito illa ad legitimam ꝑueniat etatem p2 puelle eū recepit in domo. dict⁹ ſorori ſponſe ipſi⁹ carnaliter ſe cōiunxit. poſtmodū ad inſtātiā amicoꝝ ſuoꝝ puellā illā in vxorem accepit. ⁊ poſtmodū qn̄ facultas ſe offerebat cognoſcebat vtranq̄ꝫ. poſtea vero ad cor rediēs cōſilium ſue ſalutis petijt ſibi impendi. archiep̄s ſuus miſit eū ad do. pa. ⁊ ip̄e ſup hoc ſcribit eidē dicēs cū non ſolū a malo. ſed ab oī ſp̄e mali p̄cipiat ap̄l's abſtinere. Mādat. q̄. p̄dictus. e. ꝓ tanto exceſſu p̄niam competētem iponat ⁊ moneat illū ⁊ cōſulat ei. vt de cetero abſtineat ab vtraq̄ꝫ quod īferius apti⁹ declarabit̄. Ber. ¶ Nō ꝙ periculoſa eſt ſexuū cōmixtio. iō vitanda ēt inter affines. ad h. c. mulieres. iūcta glo. de iudi. li. vi. ⁊ alibi dicit tex. ꝙ cohabitationē īterdicit adulterium. vt in. c. diffinimus. xviij. q. ij. ¶ Quero cū qua plus iſte delinq̄t. Uin. dicit ꝙ quo ad deū vbi magis ꝯtēpſit. ſed quo ad eccl'iam vꝫ magis deliquiſſe cū illa cū qua ſponſalia nō ꝯ̄xit. ⁊ nō p̄mū dictū Uin. ꝙ i diſcernēda q̄ꝫtitate reatus quo ad deū attēdit̄ p̄ncipaliter cōtēptus peccatoꝝ. ⁊ nō qualitas peccati. ⁊ idē voluit gl. i. c. cū quidā. ſ. de iureiu. vbi plene dixi. ⁊ in. c. homo xp̄ianus xl. di. ⁊ ſic debes decidere q̄ōnē tactam. xxiij. q. vlt. c. fi. vbi format̄ qḋ vtꝝ cū turpi vel cū pulchra magis peccet̄. ¶ In glo. i. in fi. vel potes intelligere tex. ꝓp̄rie. ⁊ tūc dic ꝙ licꝫ a p̄ncipio nō tenuerūt ſponſalia. tn̄ tractu t̄pis ex ſupuenientia t̄pis etatis legitime fuerunt ratificata cum iſte puer habitaret in domo ſponſe. vt in. c. lr̄as iūcta glō. de deſpon. ipu.

⁊ de iſtis etatibus qual'r diſtinguant̄ vide ho. glo. quā tenebis menti in p̄roe. ſexti.

Tue fraternitatis. Affinitas ſuperueniēs nō diſſoluit matrimoniū. Cōīſ diuiſio. ſcd̄a ibi nos ¶ Caſus lr̄alis. Quidā matrimonio ꝯ̄cto ⁊ conſūmato cū quadā eius ſororē cognouit. q̄rit̄ vtꝝ poſſit exigere debitū ab vxore ⁊ ſoluere req̄ſitus. r̄n̄det pa. ꝙ vxor monēda eſt vt a cōmixtione viri abſtineat ⁊ in cōtinētia permaneat. donec vir eius mortu⁹ fuerit ꝑꝑ honeſtatē publicā ſi aūt parere noluerit. ⁊ talis fuerit vt de lapſu timeat̄ ipſi⁹ vir poterit ei debitū reddere. cū affinitas poſt matrimoniū iniq̄ꝫ ꝯ̄cta illi nocere nō debeat. q̄ in culpa non fuit. Ber. ¶ Nō ꝙ affinitas ſupueniēs inter maritū ⁊ vxorē p̄uat ſolū culpabilē iure exigēdi debitū. ſed nō abſoluit eū a reddēdo debitū cōſiliū tn̄ ē vt decetero vterq̄ꝫ abſtineat ⁊ ꝯtineat. ⁊ de h̄ dic vt le. ⁊ nō. in. c. trāſmiſſe. ⁊ in. c. diſcretioneꝫ. ſ. eo. ¶ In glo. i. ibi. i. affinitatē. aduerte ꝙ iō glo. ſic exponit. q̄a ex copula illicita cū affine nō orit̄ publica honeſtas ſed affinitas. vt in. c. diſcretionē. ſ. e. ſed publica hōeſtas orit̄ ex ꝯtractu ſponſalioꝝ vel matrimonij. vt in. c. vnico. de ſpō. li. vi. ⁊ qḋ ibi nō. vn̄ in cāu huius. c. fuit orta affinitas ex copula cū ſorore vxoris ⁊ nō publica honeſtas. ⁊ iō glo. ſic exponit. ⁊ conſimilem expoſitionem facit in dicto. c. diſcretionem. ſed poteſt dici ꝙ licet non oriatur publica honeſtas de qua in. d. c. vnico. tamen honeſtum eſt. i. honeſtus expoſtulat vt vxor nō ꝯiungat ſe viro qui ſororē ſuā turpiter cognouit. vnde vltra affinitatem hoc req̄rit honeſtas. ⁊ ſic poteſt ſtare tex. ꝓp̄rie qui in p̄ncipio facit mentionē de honeſtate in fi. de affinitate ⁊ ſic pōt intelligi tex. d. c. diſcretionē.

Jordane. Sūmatū ē. ſ. c. p̄xi. In p̄ma parte ponit̄ m̄lieris petitio. In ſcd̄a cāe cōmiſſio. ibi ea ꝑꝑ. ¶ Caſus lr̄alis. Quedaꝫ puella iordana noīe q̄ nondū ꝯpleuerat decimū annū. ꝯ̄xit cū quodā ꝑ v̄ba de futuro. qui eā infra ſpacium eiuſdē āni cognouit. poſtmodū matrē ipſius in vxorē accepit. ⁊ carnaliter cognouit eandē. vn̄ petebat dicta iordana a do. pa. ſibi ſup hoc ꝓuideri. cū ſine ſua culpa viro ſuo p̄uari nō dēat. nec ip̄a valeat cōtinere. mādat pa. ep̄o dioce. ꝙ ſi res ita ſe hꝫ vtrūq̄ꝫ ipoꝝ moneat ⁊ īducat ad ꝑpetuā cōtinentiā obſuandā. ꝙ ſi ad hoc induci nequiuerit iūcta p̄nia ꝯpetēti viro eū ꝑ cen. ec. cōpellat vt eidē mulieri cohabitet ⁊ cōiugale debitū reddat. Ber. ¶ Nō p̄mo ꝙ affinitas ſupueniens non diſſoluit matrimoniū p̄ſumptū ſicut nec verū. nā cū iſta puella erat matrimoniū p̄ſumptū. q2 cōtraxit ſpōſalia ⁊ eā poſtmodum cognouit. vt in. c. is qui. ſ. de ſpō. et ſic iſtud. c. pōt nobis ſuire vltra capitula p̄cedentia i matrimōio p̄ſumpto. ¶ Scd̄o nō ⁊ tene mēti ꝙ pubertas poteſt multū p̄ueniri. nā hec puella nondū cōpleuerat. x. annū et tn̄ potuit mature cognoſci qḋ pꝫ ex eo. q2 ex illa copula fuit inductū matrimoniū. Ex hoc īfero ꝙ ex copula habita cum minore preſumitur potentia coeundi in ipſa minore. lꝫ aliter non ꝓbetur quod tenet Uin. ſ. c. fraternitati. dicit tn̄ ꝙ poſſet ꝓbari ꝯ̄riū ꝑ aſpectū corporis qḋ plꝫ. arg. c. fraternitatis. j. de frigi. ¶ Tertio nō ꝙ eccl'ia pōt compellere ꝯiugē ad reddendū debitū ꝯiugi. Ultio q2 tex. hic dicit ꝙ vir exactus tenet̄ reddere debitū. qn̄ dꝛ exactus. dicit Uin. ꝙ exactus dꝛ ſiue verbo ſiue ſigno exigat̄ debitū. nā ſepe ſignis loquimur vt in. c. cū apud. ſ. de ſpon. nam ſepe mulieres verent̄ verbis petere debitum nunquid autē vir ille poterit exigere. dic ꝙ non q2 p̄uatus eſt ꝓpter delictū ſuum vt in. c. tranſmiſſe. ⁊. c. diſcretionem. ſ. e. vn̄ peccaret mortaliter exigendo ſm̄ Uin. q2 contra p̄ceptum canonis. ar. in. c. ij. de ma. ⁊ obe. nec mulier debet ſibi acquieſcere ēt ſi timeat de incontinentia viri. ſed dic ꝙ eccleſia poterit ſecum diſpenſare ſi timetur de incontinentia ipſius vt dixi in d. c. tranſmiſſe.

¶ De conſanguinitate ⁊ affinitate. Rubrica.